

Serrat de la Pastereta. Pel teu somriure cel (V+, 125 m)

Primera ascensió:

P. Vargas (setembre de 2007)

Material:

8 cintes exprés

“Pel teu somriure cel” concentra tot el seu interès en l’exigent primer llarg, una placa amb molt bona roca, mantinguda en V/V+ on les assegurances no són a tocar, fet que ens farà anar concentrats durant tot el llarg. Un cop finalitzada la primera tirada la via perd tot interès, esdevenint una senzilla grimpada que copia a la veïna Aresta Brucs.

- Via: Pel teu somriure cel
- Zona: Montserrat – Clot de la Mònica
- Dificultat: V+ (MD)
- Llargària: 125 metres
- Grau d’exposició: Alt
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts
- Material: 8 cintes exprés
- Orientació: Sud
- Valoració: **

Aproximació:

Entrem a Collbató pel Passeig Llonganies i girem a mà dreta pel Passatge Fumada. Seguim fins al carrer de la Muntanya (esquerra), que mena al carrer Pau Bertran. Continuem fins al final, que es converteix en una pista en bon estat. Continuem per la pista uns 900 metres i aparcuem a la banda dreta. Deixem el cotxe al costat de la pista i seguim el camí de marques blaves que al cap d’una estona es converteix en un corriol. Seguim el corriol fins que trobem una desviació a mà dreta que ens porta a la cara oest de La Pastereta.

L1(V+)

La via s’inicia uns 10 metres a la dreta de la [Funció Clororíl·lica](#) just entre el morro de la Pastereta i la llastra que te davant. Els primers metres són verticals, amb molt bona roca, fet que ens permet avançar amb seguretat. Quan el tema afluixa una mica, la distància entre assegurances es va fent més gran. A meitat del llarg hem d’estar atens en no sortint-nos de la via, donat que veurem un parabolts a la dreta i un altre a l’esquerra. Hem d’anar a la dreta. És en aquest punt on les distàncies entre bolts es fan més grans, tot i que mai és una escalada expo. Els darrers metres fins a la reunió són fàcils; aquesta es troba just a l’esquerra d’on s’inicia l’Aresta Brucs. 40 metres.

L2(IV)

Sortim de la reunió en lleugera tendència a la dreta per anar a buscar la primera assegurança, que es troba en un llavi. Un cop arribats a aquest punt haurem d’anar grim pant en tendència a l’esquerra mentre cerquem les assegurances. 40 metres.

L3(IV)

La tònica d’aquest llarg és semblant a l’anterior. Al cap d’uns 20 metres trobem la tercera reunió, que no està preparada per rapelar. Nosaltres hem optat per allargar l’escalada uns 25 metres més fins arribar a la darrera reunió de l’Aresta Brucs, des d’on es pot rapelar. 45 metres.

Descens:

Des de la darrera reunió de l'Aresta Bruçs, tres ràpels per la vessant oest.

El que més m'ha agradat:

- Primera tirada prou interessant, mantinguda i que et fa escalar.

El que no m'ha agradat tant:

- Potser el segon i el tercer llargs són una mica gratuïts i no tenen interès si els comparem amb el primer. A més, anant l'Aresta Bruçs paral·lela, sembla que seria més lògic escalar aquesta si volem arribar fins dalt el Serrat.